

[Waldorff]

folk faktisk kommer i arbejde, inden de falder for noget, der ligner 26 ugers reglen.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne gøre tre korte bemærkninger i anledning af de gentagne påstande fra hr. Waldorff om, at det er regeringen selv, der skaber beskæftigelsesproblemerne i kommunerne.

Det første, jeg gerne vil sige, er, at kommunerne ikke fuldt ud har haft et drifts- og anlægsbudget, som svarer til den ramme, der er lagt. For indeværende år er der samlet for samtlige kommuner og amtskommuner et lidt mindre budget, altså en lidt mindre realvækststigning end den, man har anbefalet som den hensigtsmæssige ud fra samfundsøkonomiske synspunkter. Det var det ene.

Det andet er, at hovedårsagen til, at anlægs- og byggevirksomheden inden for det kommunale område har været klart faldende i de senere år, er, at de fleste af de bygge- og anlægsarbejder, der er forsvundet, er bygge- og anlægsarbejder, der ikke er behov for længere, bl.a. i byggemodningen. Når antallet af solgte grunde i en kommune er faldet i løbet af fem år fra f.eks. at være ca. 300 om året til at være måske 40 eller 35, er der hverken kommunaløkonomisk eller samfundsøkonomisk fornuft i at blive ved med at producere dyre byggegrunde til lager til priser, som borgerne ikke vil være i stand til at betale til den tid, hvor der måske er en større efterspørgsel efter byggegrunde. I det øjeblik børnetallet i folkeskolen er så kraftigt faldende, som det er i øjeblikket, er der heller ikke dér, når det drejer sig om folkeskolebyggeri, det samme klare behov, som der var tidligere.

Det tredje, jeg gerne ville sige, er følgende: lægger man til de egentlige, direkte kommunale investeringer de investeringer, der foregår i kommunal regie, men uden for de kommunale budgetter – typisk er det energiinvesteringer – så er der en stigning i de samlede offentlige investeringer i kommunal og amtskommunal regie.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det den 11. februar 1982 nedsatte udvalg vedrørende lovforslag til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner.

(Lovforslag nr. L 176. Fremsat 31/3 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Det kan virke som en voldsom byrde at lægge på kommunerne, når de i så høj grad, som her er foreslået, skal deltage både praktisk og økonomisk i de ekstraordinære foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden. I den forløbne tid – og det vil sige tiden, siden vi fik lov nr. 488 af 14. september 1977 – har det dog vist sig, at kommunerne er det sted, hvor man er bedst rustet til at gøre denne indsats, ikke mindst fordi man her har ungdomsarbejdsledighedsproblemer tættest inde på livet. Tiden har også vist, at det er i kommunerne, man har det lokalkendskab, der er nødvendigt for at kunne sætte ind på den måde, der giver det bedste resultat i de enkelte egne af landet.

Også den økonomiske belastning for kommunerne kan synes vældig voldsom, især hvis man ser isoleret på forslagens ordlyd: en fordobling af de beløb, kommuner og amtskommuner skal afsætte til de ekstraordinære foranstaltninger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden. Men denne kendsgerning virker straks mindre voldsom, når man ved, at kommunerne i forvejen har afsat langt større beløb, end vi var forpligtet til efter gældende lov. Mange kommuner har afsat mere end det dobbelte, og alt i alt har kommunerne anvendt 70 pct. og amtskommunerne 60 pct. mere end det lovpligtige beløb.